

DAS PARAVENTRIKULARORGAN UND DAS ZIRKUMVENTRIKULÄRE SYSTEM DES GEHIRNS

(Organul paraventricular și sistemul circumventricular al creierului)

dr. Béla Vigh

Akadémiai Kiadó, Budapest, 1971

Formațiunile caracteristice endimale și subendimale ale zonelor paraventriculare și circumventriculare ale creierului sînt de mult văzute, dar puțin cunoscute pînă în prezent.

Literatura ultimului deceniu conține multe controverse privind importanța biologică a acestor formațiuni cu funcții neclarificate. Unul din cercetătorii cei mai de seamă a problemei, dr. Béla Vigh, a cuprins în această valoroasă monografie rezultatele cercetărilor sale personale, confruntîndu-le cu datele din literatură.

Opera prezintă concis și clar histologia, histotopia, histochimia și fiziologia organelor paraventriculare și sistemul circumventricular. Textul de 115 pagini, sobru și ușor de înțeles, este ilustrat de 15 schițe originale, 60 de microfotograme și 12 electromicrofotograme. Bibliografia de 26 de pagini cuprinde întreaga literatură a problemei, cu peste 500 de titluri bibliografice, dintre care 42 titluri ale lucrărilor proprii.

În introducere sînt clarificate problemele legate de noțiunile și terminologia formațiunilor paraventriculare și circumventriculare. Schița în culori anexată acestui capitol, reprezintă în mod sintetic întregul sistem paraventricular.

În primul capitol sînt tratate diferitele formațiuni care aparțin sistemului circumventricular, ca organele endimale (organul subcomisural, recessus mesocoeleus, recessus colliculi posterioris, organul infundibular, organul paraventricular, organul recessusului praeoptic, organul tuberal etc.), organele hiependimale, respectiv organele coroidale. În mare parte pe baza datelor personale, autorul arată histopatia și histologia acestor organe, precum și importanța lor funcțională. La organele hiependimale sînt descrise amănunțit organul subfornical, organul vasculos al lamei terminale, aerea postremă etc. Sub titlul de organe coroidale sînt înșirate cu date descriptive parafiza, sacul vasculos (glanda infundibulară), sacul dorsal (parencefalul) etc.

Un capitol aparte este consacrat datelor microscopice, electronoptice, histochemice, de morfologie comparată, de ontogeneză, toate completate cu rezultatele autorului, privind cercetările de autoradiografie și de histofluorescență.

În capitolul de fiziologie, pe lîngă ipotezele vechi asupra importanței funcționale a sistemelor paraventriculare și circumventriculare, sînt prezentate datele privind funcția de secreție endimală, precum și cele de secreție paraventriculară a monoaminelor. Sînt interesante și explică numeroase fenomene fiziologice, fiziopatologice și clinice, observațiile referitoare la funcția de liquor-receptor și de liquor-contact a formațiunilor paraventriculare.

Pe lîngă expunerea rezultatelor, monografia lui Béla Vigh evidențiază și problemele rămase încă deschise, neclarificate, legate de tema abordată, precum și perspectivele de cercetare din acest domeniu. Astfel, această monografie este demnă de atenția neuromorfologilor, neuropatologilor, precum și a biologilor, fiind pînă acum singurul studiu cuprinzător al întregului sistem paraventricular al creierului.

dr. L. Lázár